

[Ernst B. Schmidt]

ren. Men det er ikke ensbetydende med, at landbruget skal reguleres i alle ender og kanter.

Fremskridtspartiet har altid ønsket sig et frit landbrug og stået for at få det gennemført. Vi mener, at det er det mest bæredygtige, man kan give landbruget, under forudsætning af at det har samme forhold som sine konkurrenter både i fællesmarkedet og internationalt i øvrigt.

Vi mener, at det bedste for miljøet faktisk er sund fornuft, at man tænker på erhvervet såvel som på miljøet. Det er meget vigtigt. Selv om landbruget har en meget stor produktion af svin, kan man absolut ikke derudaf udlede, at det også skulle være et svin med hensyn til miljøet.

Jeg bemærkede, at miljøministeren interesserede sig en del for, at det skulle ske på internationalt plan, og at regeringen vil arbejde aktivt for, at der inden for EF fastlægges fælles krav til landbruget om en miljømæssigt forsvarlig produktion. Det kan Fremskridtspartiet fuldt ud tilslutte sig.

Jeg bemærkede også, at den dagsorden, som er foreslået af regeringen, går ud på, at det skal være i fællesskab, vi tager miljømæssige tiltag for at gavne ikke bare landbruget, men også miljøet. Det er også noget, Fremskridtspartiet kan gå ind for.

På den baggrund kan jeg udtale, at vi vil støtte det dagsordensforslag, som er kommet fra regeringen, og af den grund vil vi selvsagt ikke stemme for det, der kommer fra Socialdemokratiet.

Larsen-Ledet (RV):

Mit partis ordfører, fru Marianne Jelved, er desværre ikke til stede, og derfor skal jeg på hendes og Det Radikale Venstres vegne sige de ting, der skal siges i anledning af forespørgslen.

Forespørgslen, som SF rejser, er en tilbagevendende begivenhed. Problemstillingen er alvorlig og seriøs nok, og de saglige intentioner bag forespørgslen deles af Det Radikale Venstre, men når jeg siger, at det er en tilbagevendende begivenhed, så er det, fordi vi jævnligt i denne sal tager denne debat, godt nok med forskellige fortegn.

Nogle gange rejses emnet af Fremskridtspartiet med andre intentioner. Somme tider får man det indtryk, at det er den almindelige opfattelse, at regeringen gør alt muligt vedrørende landbrug og miljø med det formål at ødelægge

hverdagen og mulighederne for erhvervet. Det har vi oplevet, når Fremskridtspartiet har stillet forespørgsel.

Man får også indimellem det indtryk, at den almindelige opfattelse er, at regeringen overhovedet ikke interesserer sig for emnet landbrug og miljø. Så forskellig kan verden åbenbart se ud, og det er egentlig forunderligt, for virkeligheden er jo noget helt tredje, nemlig at vandmiljøplanen fra 1987 føres ud i livet – og det er det, der kan genere Fremskridtspartiet.

Ifølge vandmiljøplanen skal ministeren og regeringen komme med en statusbeskrivelse vedrørende landbrugsdelen i foråret 1990. Man kan fundere over – hvis man vil bruge sin tid til det – hvorfor SF ikke kan vente på den. SF har sandsynligvis mange gode og ikke mindst politiske argumenter for det, og dem vil vi da selvfølgelig lade SF selv tage sig af.

Regeringen skal senest den 1. april 1990 gøre status over arbejdet med at føre Brundtland-rapportens indstillinger vedrørende en bæredygtig udvikling ud i livet. Som det er fremgået af miljøministerens svar på forespørgslen, vil de første resultater af vandmiljøplanens overvågningsprogram foreligge sidst i 1990. Det er måske en god idé at prøve, om ikke der kan skabes sammenhæng mellem disse aktiviteter.

Løsningen af disse problemer nås ikke alene ved forespørgsler og lign. i Folketinget. De løses jo i lange, seje træk med metoder, der er brugbare til at ændre en udvikling og løse et problem. Det Radikale Venstre er af den opfattelse, at en af de væsentligste metoder er samarbejde, bl.a. mellem myndighederne og landbruget. Det fordrer selvfølgelig, at der er politiske mål og vilje til at arbejde sammen om at nå de mål, men så kan vi jo også.

Jeg skal ikke komme ind på alle de områder, ministeren har nævnt, hvor der på forskellig vis arbejdes for at nå målet: en bæredygtig udvikling af et kulturelt og økonomisk uhyre vigtigt erhverv. Jeg håber ikke, det gør noget, at jeg siger det, selv om det godt nok er blevet kritiseret, at vi har talt for meget om landbruget som et betydningsfuldt erhverv, for det er det jo da.

Jeg vil også gerne nævne det internationale arbejde, for der er en vigtig pointe i det. Da diskussionen gik allerhedest mellem politikere og landbrug om udmøntningen af vandmiljøplanen, hørte vi fra landbruget, at konkurrencevilkårene var ulige, f.eks. over for Hollands land-